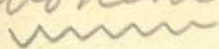

bonent adj. Que boneix

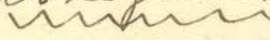
△ a part

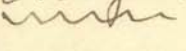
pl. Arbust de la família de les celastràcies (*Evonymus europaeus*) amb les fulles caduques, oposades, simples i agudes; flors blanques, verdoses, en cimes axil·lars pedunculades; fruit capsular que dona nom a la planta pels seus quatre lòbuls obtusos que recorden les punxes d'un bonet. (Els ermitans bonets, Cadornà bonets.)

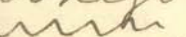
portar-se bé, esp. un ^{compromís}
 Dona qualitat. La bondat d'una ^{de}
 d'una teta.

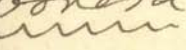

bonegada f. Acció de bonegar, amonestació

bonegador -a adj. Que bonega

bonegar v. tr. Remugar, reptar, amonestar

bonegó m. Bonegada

bonesa f. Qualitat de bo, bondat.

bonet m. Capell petit de quatre becs que usen els eclesiàstics, graduats, etc.
